

MICRO-ECONOMISCHE INFORMATIE

Balanscentrale

Jaarrekeningen van de niet-financiële vennootschappen: voorlopige resultaten 2018

Belangrijkste vaststellingen

In 2018:

- De toegevoegde waarde nam met 3,4% toe, en dubbel zo snel in de kleine vennootschappen als in de grote ►
- De groei van het bedrijfsresultaat (+1,3%) werd geremd door de stijging van de bedrijfskosten (+4%), in het bijzonder van de personeelskosten (+3,9%), die onder meer de werkgelegenheidsgroei (+1,9%) weerspiegelt ►
- De resultaten van de kleine vennootschappen waren bijna uitsluitend het gevolg van het exploitatieresultaat, terwijl de grote vennootschappen uitzonderlijk sterke financiële resultaten lieten optekenen ►
- Het tarief van de belasting op het resultaat daalde (-3 procentpunt), als gevolg van de hervorming van de vennootschapsbelasting ►

Structurele verschillen tussen de kleine en de grote vennootschappen:

- 96% van de vennootschappen is klein (61% zijn microvennootschappen), maar meer dan 70% van de toegevoegde waarde en van de werkgelegenheid wordt gegenereerd door de grote vennootschappen ►
- Het vermogen van de grote vennootschappen bestaat voor 38% uit financiële activa (met name aandelen van verbonden vennootschappen), terwijl het vermogen van de kleine vennootschappen vooral bestaat uit materiële vaste activa (46% voor de microschemas, 35% voor de verkorte schemas) ►

- De vernieuwingsgraad voor de reële activa is lager in de kleine vennootschappen, omdat die voornamelijk investeren in terreinen en gebouwen, waarvan de levensduur lang is ►
- Er zijn meer vennootschappen met een zeer hoge schuldgraad bij de kleine vennootschappen, maar het overgrote deel van de schulden zit bij (een kleine groep) van grote vennootschappen ►

Elk jaar maakt de Nationale Bank gebruik van de jaarrekeningen die in het najaar beschikbaar zijn¹ om de eerste vaststellingen over de situatie van de niet-financiële vennootschappen te publiceren.

De voorlopige resultaten voor het boekjaar 2018 zijn gebaseerd op een populatie van ongeveer 291 000 vennootschappen, dat is 82% van de vennootschappen die een jaarrekening voor het boekjaar 2017 hebben ingediend. Aangezien de samenstelling van deze voorlopige populatie niet dezelfde is als die van de totale populatie, worden de ontwikkelingen tussen 2017 en 2018 berekend op basis van een constante populatie. De resultaten voor die constante populatie worden aangeduid met 2017v en 2018v.

In 2016 werden de drempelcriteria aangepast die het boekhoudkundig² onderscheid tussen grote en kleine vennootschappen definiëren. Voor het eerst sinds deze wijziging ligt de nadruk gelegd op de verschillen in resultaten tussen de boekhoudkundige modellen van jaarrekeningen. De vennootschappen die een volledig schema hebben ingediend, worden 'grote vennootschappen' genoemd. Alle andere vennootschappen zijn klein in de zin van de boekhoudwet. We onderscheiden daarin de 'kleine vennootschappen die een verkort schema indienen' en 'microvennootschappen', die een microschemata indienen. De wijziging van de groottecriteria heeft geleid tot een aanzienlijke verandering in de populatiestructuur; het aantal volledige schema's daalde van bijna 20 000 tot 15 500 eenheden tussen 2015 en 2017, het aantal verkorte schema's liep terug van 323 000 tot 140 000 eenheden; het aantal microschemata tot slot, die in 2015 nog niet bestonden, bedroeg ruim 200 000 in 2017.

¹ Jaarrekeningen over het boekjaar 2018, beschikbaar op 17/10/2019.

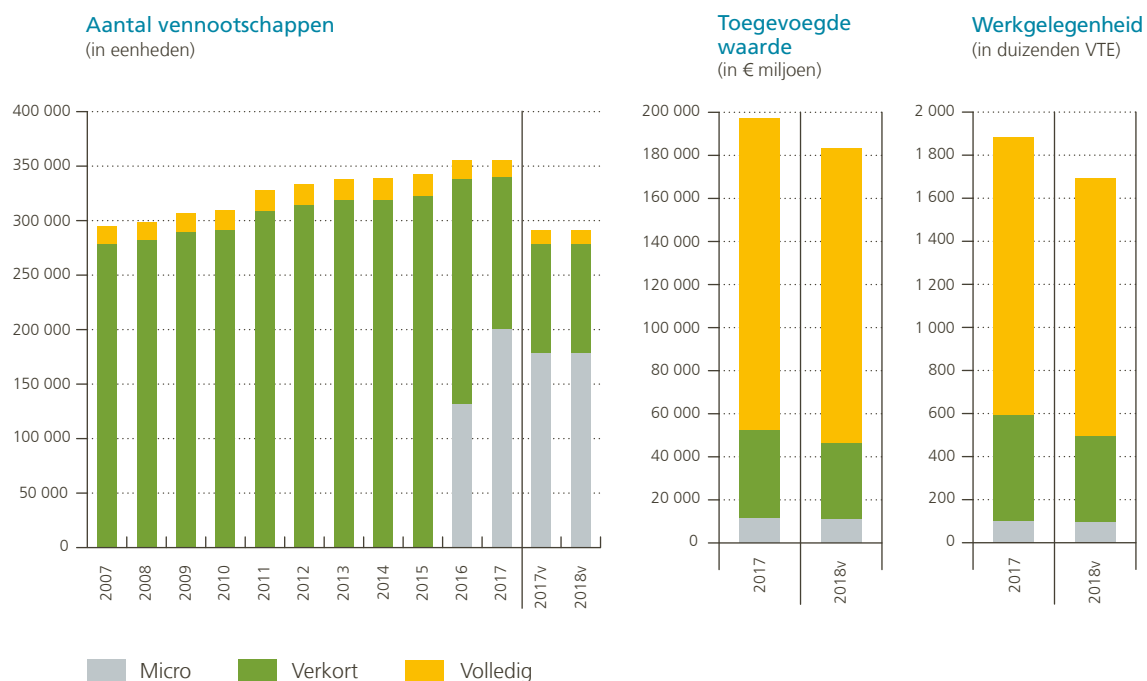
² Een beschrijving van de groottecriteria vindt u op de website:
<https://www.nbb.be/nl/balanscentrale/opmaken/groottecriteria/groottecriteria-voor-vennootschappen>

1. Analysepopulatie

Er zijn zeer veel microvennootschappen, maar meer dan 70% van de toegevoegde waarde en van de werkgelegenheid wordt gegenereerd door de grote vennootschappen.

Grafiek 1

Aantal vennootschappen, toegevoegde waarde en werkgelegenheid in de analysepopulatie



Bron: NBB.

Van de 291 107 vennootschappen die de voorlopige populatie in 2018 telt, is 95,7% klein in de zin van de boekhoudwet. 61% is een microvennootschap, dat zijn kleine vennootschappen waarvan het omzet, balanstotaal en de tewerkstelling beperkt zijn, en die geen relatie met een dochter- of moederonderneming hebben.

Kleine ondernemingen stellen slechts 5,5% van het aantal werknemers te werk (uitgedrukt in voltijdse equivalenten), tegen 23,8% voor de vennootschappen die in verkort model neerleggen en 70,6% voor de grote vennootschappen die in volledig model neerleggen.

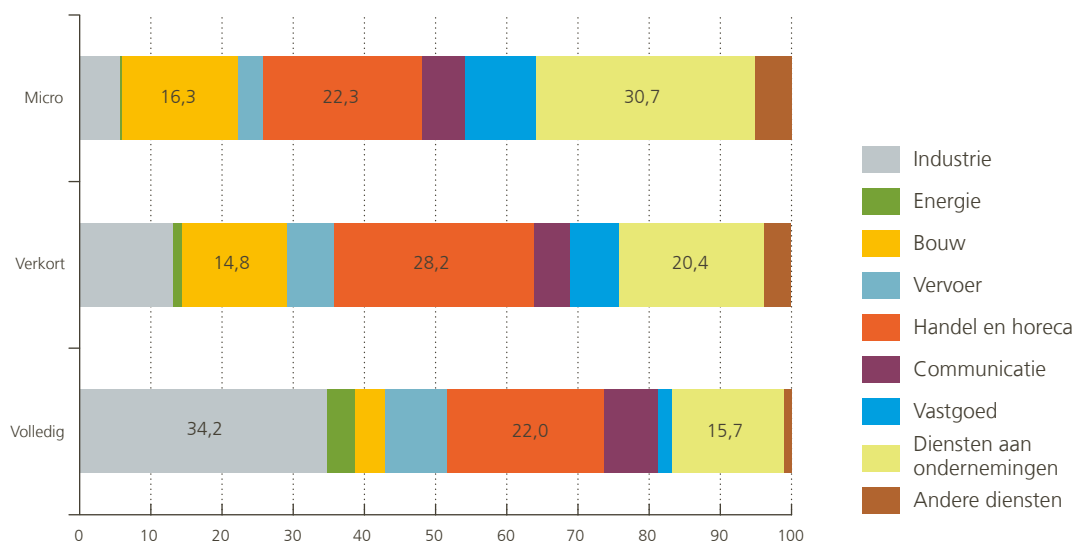
Uitgedrukt in toegevoegde waarde is de bijdrage van de microvennootschappen iets groter, namelijk 6,1% van het totaal in 2018, tegen 19,1% voor de kleine vennootschappen die een verkort schema indienen en 74,8% voor de grote vennootschappen.

Ruim een derde van de grote vennootschappen is gespecialiseerd in de industrie. In de kleine vennootschappen zijn de dienstenactiviteiten, met name de diensten aan ondernemingen en de handel, veruit de belangrijkste.

Grafiek 2

Verdeling van de toegevoegde waarde, 2018v

(in % van het totaal)



Bron: NBB.

In de microvennootschappen zijn de diensten aan ondernemingen goed voor 30,7% van de toegevoegde waarde, gevolgd door de handel, met 22,3% – waarvan de horeca 7,5% vertegenwoordigt en de detailhandel 7,2% –, en de bouw, met 16,3%.

In de kleine vennootschappen die een verkort schema indienen, vloeit 28,2% van de toegevoegde waarde voort uit de handel – waarvan 11,8% uit de groothandel en 8,8% uit de detailhandel –, 20,4% uit de diensten aan ondernemingen en 14,8% uit de bouw.

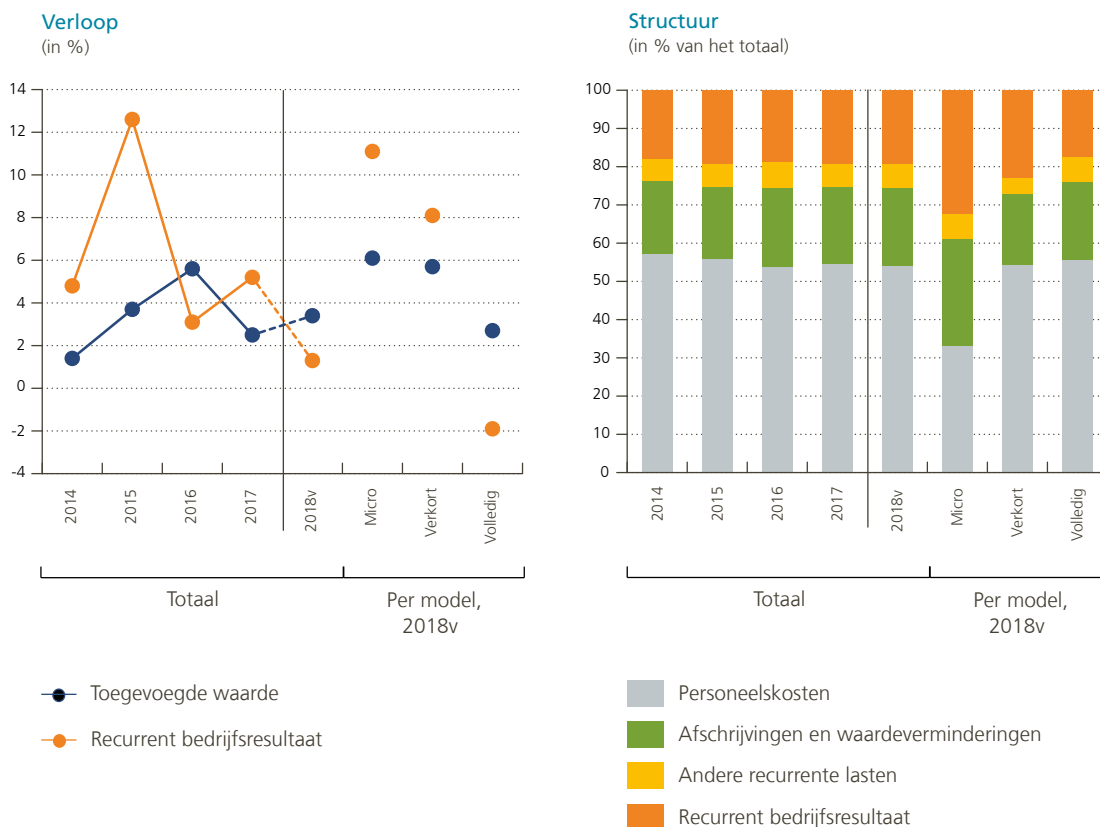
Ruim een derde van de toegevoegde waarde van de grote vennootschappen wordt voortgebracht door de industrie, 22% door de handel – waarvan 13% door de groothandel – en 15,7% door de diensten aan ondernemingen.

2. Van de toegevoegde waarde naar het resultaat van het boekjaar

De toegevoegde waarde nam in 2018 toe met 3,4 %; de toename was groter in de kleine vennootschappen dan in de grote.

Grafiek 3

Exploitatierkening: belangrijkste aggregaten



Bron: NBB.

De toegevoegde waarde steeg met 3,4 % in 2018. De bijdrage van de grote vennootschappen torent erbovenuit (ruim 60 % van het totaal) gezien hun grootte, hoewel de toegevoegde waarde in die groep trager toenam (2,7 %) dan in de twee groepen van kleine vennootschappen (bijna 6 %).

Uit de rekeningen van de grote vennootschappen – die meer gedetailleerd zijn –, blijkt dat de stijging van de toegevoegde waarde werd geremd door een tragere groei van de verkoop (4,6 % in 2018, tegen 6,1 % in 2017), terwijl de aankoopkosten in een tamelijk gestaag tempo bleven toenemen (5,3 % in 2018, tegen 6,7 % in 2017).

Alle dienstentakken droegen bij aan de toename van de toegevoegde waarde – met name de diensten aan ondernemingen (die goed waren voor een derde van het totaal) – en de verwerkende industrie – vooral gedragen door de farmaceutische nijverheid en de voedingsnijverheid – en de bouw. In de bedrijfstak energie liep de toegevoegde waarde daarentegen terug.

De bedrijfslasten – in het bijzonder de personeelskosten – stegen sneller dan de toegevoegde waarde, wat een rem zette op de groei van het bedrijfsresultaat.

De personeelskosten, welke de grootste aanwending van de toegevoegde waarde vertegenwoordigen (54 % in 2018), stegen met 3,9 % – tegen 3,6 % in 2017 –, voornamelijk als gevolg van een toename van het arbeidsvolume met 1,9 % in 2018. Die laatste stijging is iets groter dan die van de twee voorgaande jaren, toen de groei op jaarbasis 1,7 % beliep.

De afschrijvingen en waardeverminderingen (21 % van de toegevoegde waarde in 2018) stegen met 3,6 %, dat is de grootste stijging van de afgelopen vijf jaar, met uitzondering van 2016, het jaar waarin de stijging het gevolg was van de wijzigingen in het boekhoudstelsel met betrekking tot afschrijvingen van kosten voor onderzoek en ontwikkeling.

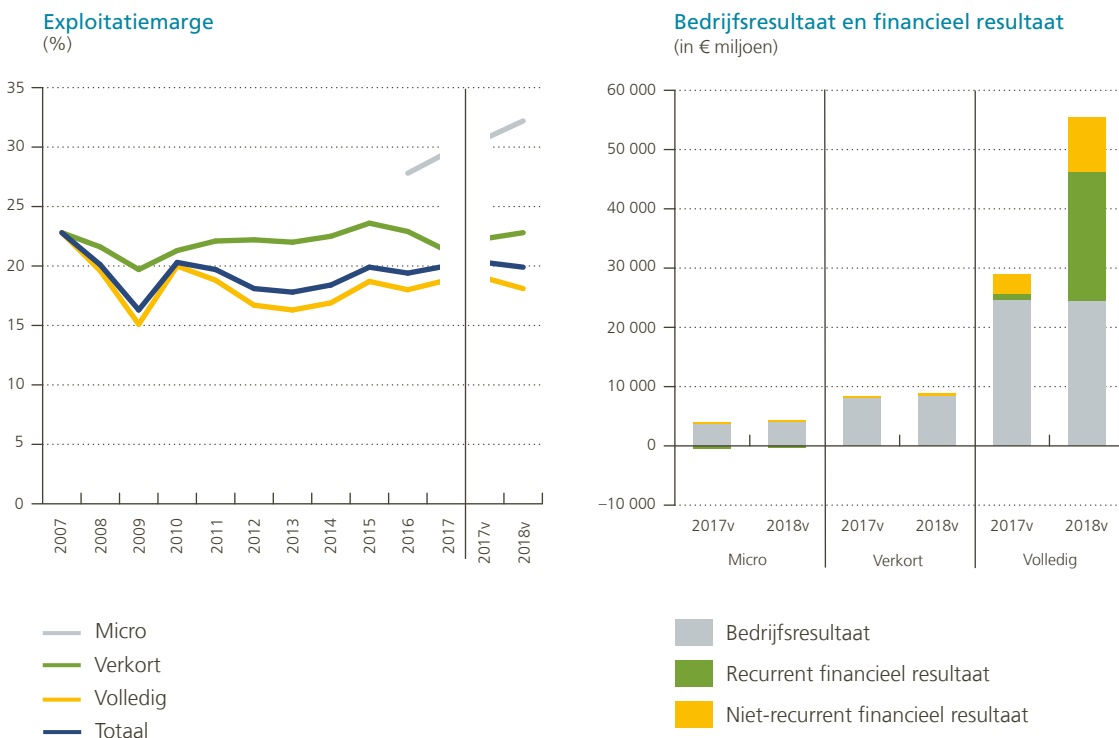
In het totaal namen de recurrente bedrijfslasten sneller toe dan de toegevoegde waarde, waardoor ze de groei van het recurrente bedrijfsresultaat drukten: dat bedroeg 1,3 % in 2018 en bleef daarmee aanzienlijk achter op de percentages die de voorgaande jaren werden opgetekend. Wanneer het niet-recurrente, – lage –, bedrijfsresultaat, in aanmerking wordt genomen, bedraagt de groei 1,5 %.

In de microvennootschappen wordt een minder groot deel van de toegevoegde waarde aan de bedrijfslasten besteed dan in de andere groepen, waardoor het bedrijfsresultaat verhoudingsgewijs groter is. De verdeling volgens het type lasten verschilt ook sterk: de microvennootschappen besteden slechts een derde van hun toegevoegde waarde aan de bezoldiging van hun werknemers (tegen ruim 55 % in de twee andere groepen) en 29 % aan de afschrijvingen en waardeverminderingen (tegen 19 % in de twee andere groepen).

In de kleine vennootschappen vloeien de resultaten vrijwel uitsluitend voort uit de bedrijfsexploitatie, terwijl die van de grote voor het grootste deel van de financiële bedrijfsvoering komen.

Grafiek 4

Exploitiemarge en resultaten



Bron: NBB.

De verschillen tussen de verschillende groottecategorieën in de dynamiek waarmee ze hun jaarresultaten genereren, zijn aanzienlijk, zowel op het vlak van de bedrijfsexploitatie als op het vlak van de financiële bedrijfsvoering.

De exploitatiemarge is groter naarmate de vennootschappen kleiner zijn. In 2018 nam ze nog toe in de microvennootschappen en in de kleine vennootschappen die een verkort schema indienen, terwijl ze afnam in de grote vennootschappen.

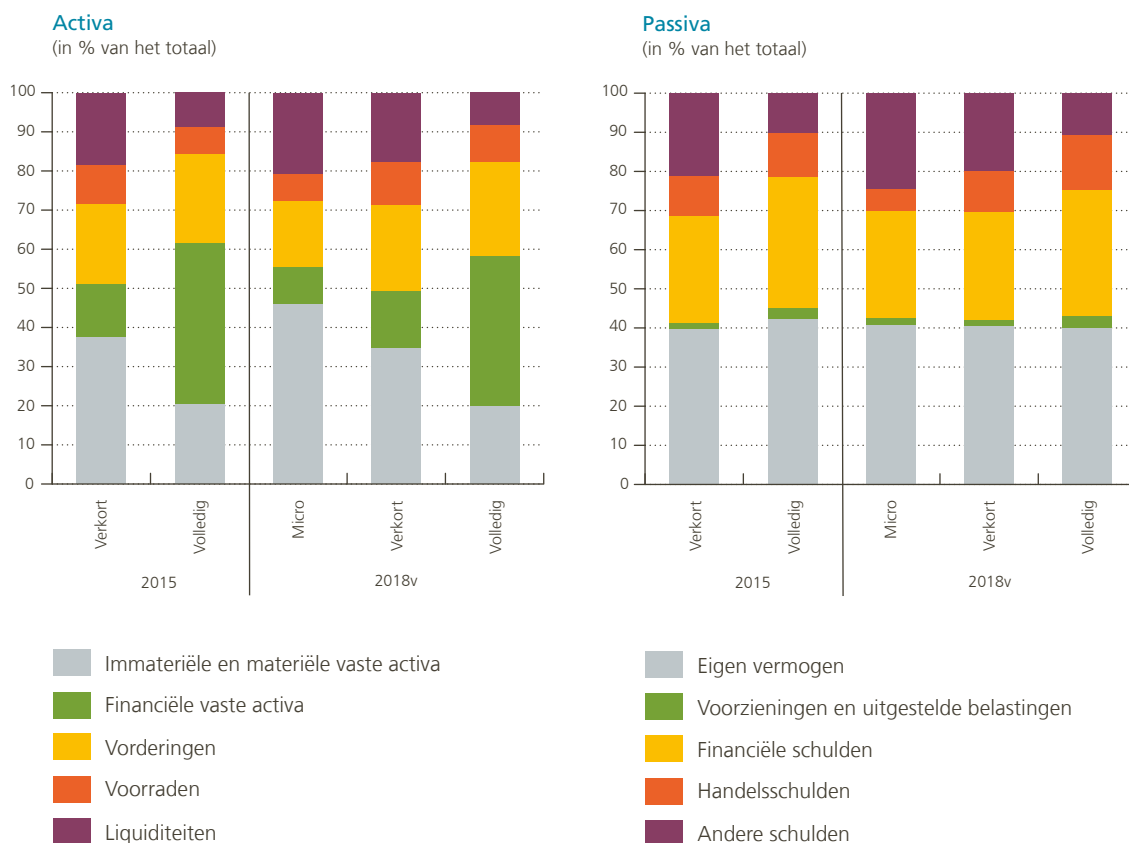
Wat het financiële resultaat betreft, laten de microvennootschappen over het algemeen – beperkte – financiële verliezen optekenen, terwijl de kleine vennootschappen die een verkort schema indienen, doorgaans – ook beperkte – winsten genereren. In de grote vennootschappen zijn de financiële resultaten volatiel, vooral omdat het saldo van de niet-recurrente opbrengsten en lasten – die vaak verband houden met meer- of minderwaarden die bij de verkoop van financiële vaste activa werden gerealiseerd – op een bepaald tijdstip zeer positief of zeer negatief kan zijn. In 2018 bijvoorbeeld lieten sommige grote vennootschappen aanzienlijke niet-recurrente financiële opbrengsten optekenen. Bovendien waren ook de recurrente financiële resultaten sterk toegenomen. Bijgevolg verdubbelde het resultaat van boekjaar 2018 (vóór belastingen) bijna in vergelijking met dat van 2017 voor die groep van vennootschappen.

3. Structuur van de activa en passiva

Financiële activa zijn alomtegenwoordig in het vermogen van de grote vennootschappen, terwijl dat van de kleinere vennootschappen voornamelijk uit reële activa en liquiditeiten bestaat.

Grafiek 5

Balansstructuur



Bron: NBB.

De aanzienlijke financiële resultaten bij de grote vennootschappen zijn het gevolg van de samenstelling van hun vermogen, dat voor een groot deel uit financiële vaste activa bestaat (38% in 2018). Die financiële vaste activa zijn aandelen van en/of vorderingen op vennootschappen waarvan de aangever deelnemingen aanhoudt (de moederonderneming of dochterondernemingen), of op niet-verbonden vennootschappen waarin de aangever op lange termijn investeert.

Hoe kleiner de vennootschap, hoe kleiner het aandeel financiële vaste activa. In de microvennootschappen bedraagt het minder dan 10%. De lijst van activa die tot de categorie van financiële vaste activa behoren, is er inderdaad beperkt, aangezien microvennootschappen per definitie geen deelnemingen aanhouden.

Daartegenover staat dat materiële vaste activa – dat zijn fysieke activa die bedoeld zijn om te gebruiken in het proces voor de productie van goederen of diensten, het administratieve beheer van de vennootschap, of om te verhuren aan derden – vooral belangrijk zijn in de microvennootschappen: ze maken 46 % uit van het balanstotaal van die groep, tegen 35 % in de kleine vennootschappen die een verkort schema indienen en amper 20 % in de grote vennootschappen. De microvennootschappen houden ook een aanzienlijk deel van hun vermogen aan in de vorm van liquiditeiten: 21 % van hun activa bestaat uit contante beleggingen en/of liquide middelen, tegen 18 % voor de vennootschappen die een verkort schema indienen en nauwelijks 8 % voor de grote vennootschappen.

Wat hun passiva betreft verschillen de vennootschappen van elkaar door de aard van hun schulden tegenover derden.

Wat de passiva betreft, bedraagt het aandeel van het eigen vermogen in het balanstotaal in elk van de drie vennootschapscategorieën bijna 40 %. De rest van de balans bestaat uit schulden aan derden, die handelspartners, financiële partners of andere schuldeisers kunnen zijn. Precies daarin verschillen de drie vennootschapscategorieën.

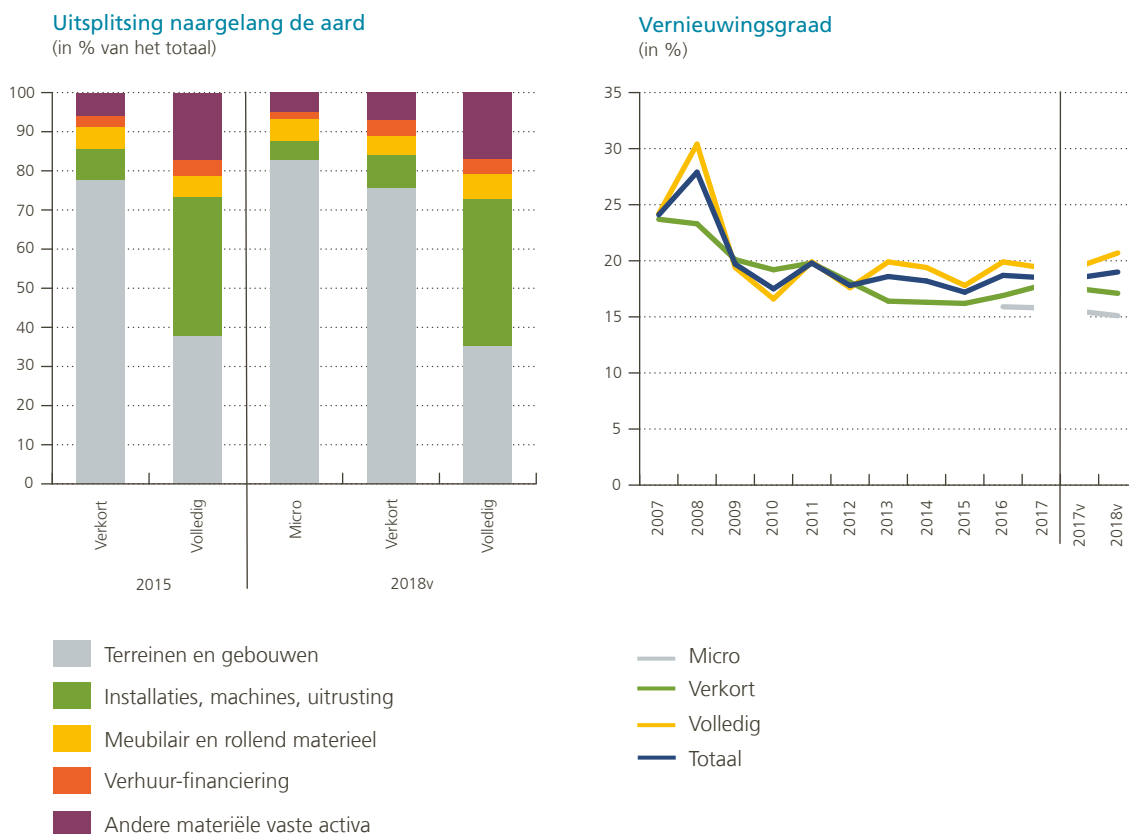
De schulden van grote vennootschappen bestaan vooral uit financiële schulden (32 % van hun balanstotaal) en handelsschulden (14 %). De microvennootschappen hebben daarentegen slechts weinig handelsschulden: door hun zwakke onderhandelingspositie kunnen zij zich niet op die manier financieren, vooral in het begin, wanneer ze hun partners ervan moeten overtuigen dat ze betrouwbaar zijn. Ze financieren zich tegelijk via financiële schulden (27 % van hun balanstotaal) en via overige schulden (24 %). Bij die laatste gaat het waarschijnlijk in veel gevallen om voorschotten die door een vennoot worden verleend. De vennootschappen die een verkort schema neerleggen, zitten daar ergens tussenin.

4. Investerings

Het tempo waarin de materiële vaste activa worden vernieuwd is lager in de microvennootschappen, omdat die voornamelijk investeren in terreinen en gebouwen, waarvan de levensduur lang is.

Grafiek 6

Materiële vaste activa



Bron: NBB.

De materiële vaste activa van de kleine vennootschappen bestaan hoofdzakelijk uit terreinen en gebouwen, welke 83 % van het totaal der materiële vaste activa vertegenwoordigen voor de microvennootschappen en 76 % van het totaal voor de vennootschappen die een verkort schema indienen. Daartegenover staat dat de grote vennootschappen – die vaker gespecialiseerd zijn in de verwerkende industrie en de energie en veel uitrusting nodig hebben – een gelijke verhouding van terreinen en gebouwen (35 % van het totaal) en installaties, machines en uitrusting (37 %), aangevuld met andere vaste activa (17 %), aanhouden. Meer dan de helft daarvan zijn activa in aanbouw. Het gaat om werkzaamheden die nog niet zijn afgerond bij de afsluiting van het boekjaar, waarvan de waarde wordt geraamd op basis van de al afgewerkte fasen en/of betaalde voorschotten.

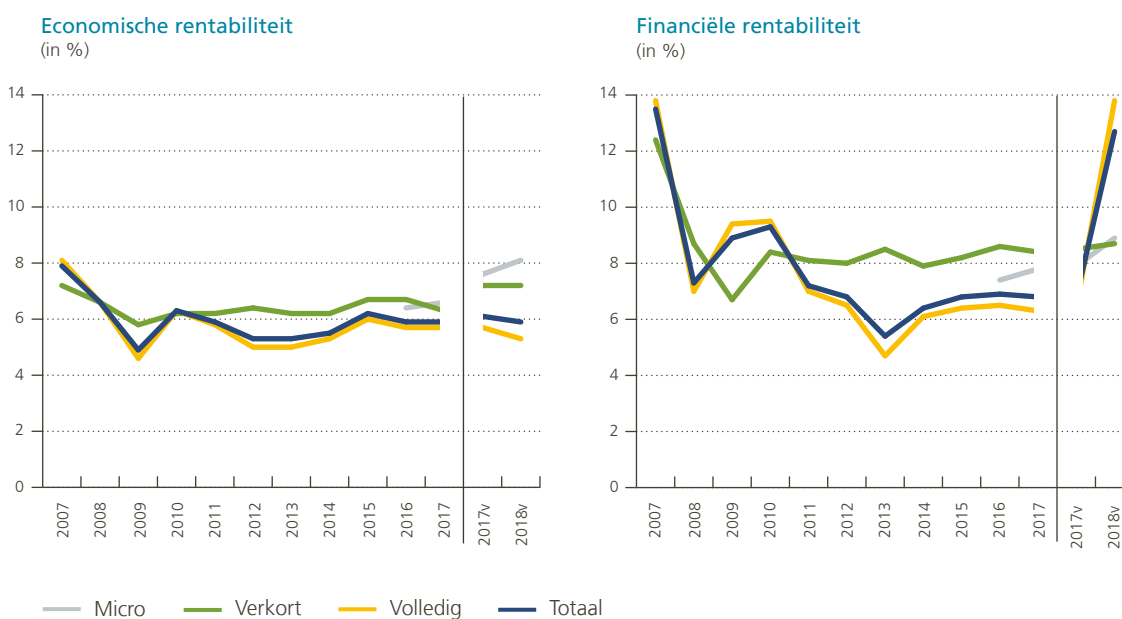
De bereidheid van de kleine vennootschappen om te investeren in vastgoed vertaalt zich in een lagere vernieuwingsgraad voor de materiële vaste activa, aangezien die investeringen van nature duurzamer zijn. Zo lag de vernieuwingsgraad in de microvennootschappen in 2017 2 procentpunt lager dan in de grote vennootschappen. Het verschil is iets kleiner voor de kleine vennootschappen die een verkort schema indienen. Uit de beschikbare gegevens voor 2018 blijkt dat de indicator neerwaarts was gericht voor de twee groepen van kleine vennootschappen, terwijl de grote een stijging lieten optekenen.

5. Rentabiliteit

De verschillen in aard en omvang in de inkomsten- en uitgavenstromen verklaren de afwijkingen in de evolutie van de rentabiliteitsindicatoren die we in 2018 observeren in de drie groepen van vennootschappen.

Grafiek 7

Rentabiliteit



Bron: NBB.

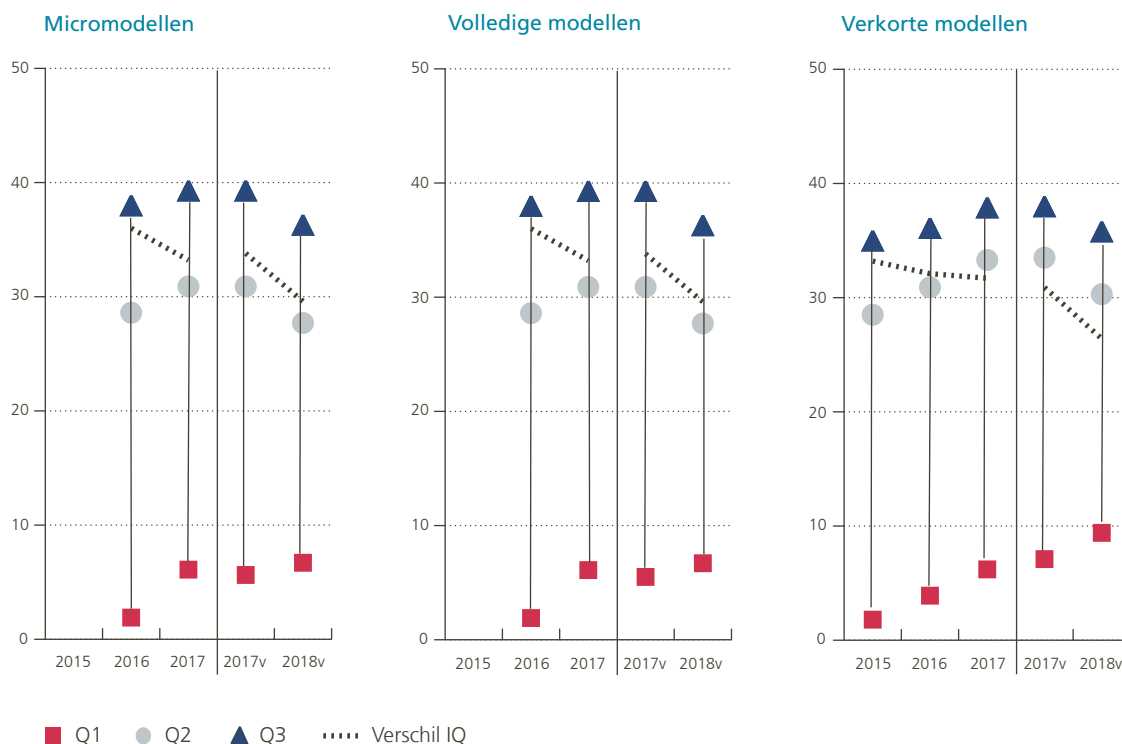
De grote vennootschappen ervaren meer moeilijkheden om winst te genereren uit hun bedrijfsactiviteit, zoals blijkt uit de indicator voor de economische rentabiliteit, waarvan het niveau lager is voor die groep dan voor de twee andere. In 2018 was die indicator bovendien licht neerwaarts gericht voor de grote vennootschappen. Anderzijds verdubbelde hun financiële rentabiliteitspercentage, grotendeels onder invloed van de hierboven beschreven toename van de financiële resultaten.

Voor de kleine vennootschappen vertonen beide rentabiliteitsindicatoren hetzelfde beeld: ze namen beide toe in de microvennootschappen in 2018 en bleven vrijwel onveranderd in de vennootschappen die een verkort schema indienen.

De hervorming van de vennootschapsbelasting leverde de eerste resultaten op: de spreiding van de geobserveerde impliciete belastingtarieven versmalde.

Grafiek 8

Impliciete belastingtarieven (in %): spreiding van de waarnemingen



Bron: NBB.

In 2018 ondersteunde de hervorming van de vennootschapsbelasting¹, door het basisbelastingtarief en de aanvullende crisisbijdrage te verlagen, de financiële rendabiliteit van de vennootschappen, aangezien deze indicator wordt berekend op basis van het resultaat na belastingen. Hoewel de hervorming van de vennootschapsbelasting nog niet volledig was doorgevoerd in 2018, had ze al meetbare effecten: de bedragen die de vennootschappen stortten als belastingen op het resultaat liepen terug met 3,2% tussen 2017 en 2018, en de mediaanwaarde² van het impliciete belastingtarief (aangeduid met Q2 in grafiek 8) daalde van 31%

1 De hervorming van de vennootschapsbelasting is complex en omvat een reeks maatregelen die niet dezelfde invloed hebben op de verschillende vennootschappen. Zo daalde het basistarief van de vennootschapsbelasting van 33% tot 29% (en het zal verder dalen tot 25% in 2020). De aanvullende crisisbijdrage, die bovenop het basistarief komt, daalde van 3% tot 2% in 2018 (en zal afgeschaft worden in 2020). Op de kleine vennootschappen in de zin van het Wetboek van vennootschappen is een verlaagd basistarief van toepassing voor de eerste schijf van € 100 000. Anderzijds werd een minimumbelasting ingevoerd voor de vennootschappen waarvan de winst meer dan € 1 miljoen bedraagt: zij kunnen niet langer volledig gebruikmaken van bepaalde fiscale aftrekken boven dat bedrag, waardoor een minimumbelastingtarief van 7,5% geldt voor belastbare winst boven die drempelwaarde. Voor een gedetailleerder overzicht van de lopende en toekomstige maatregelen, zie bijvoorbeeld: <https://www.bdo.be/nl-be/nieuws/2019/hervorming-van-de-vennootschapsbelasting-een-terug-en-vooruitblik>

2 Wanneer de tarieven in oplopende volgorde worden gerangschikt, is de mediaan de waarde die de verdeling in twee gelijke delen verdeelt. Concreet betekent dit dat een belastingtarief onder die waarde lag voor de helft van de vennootschappen uit de populatie.

tot 27,9%, dat is een daling met 3 procentpunt. De daling is vrijwel even groot voor elk van de drie groepen vennootschappen.

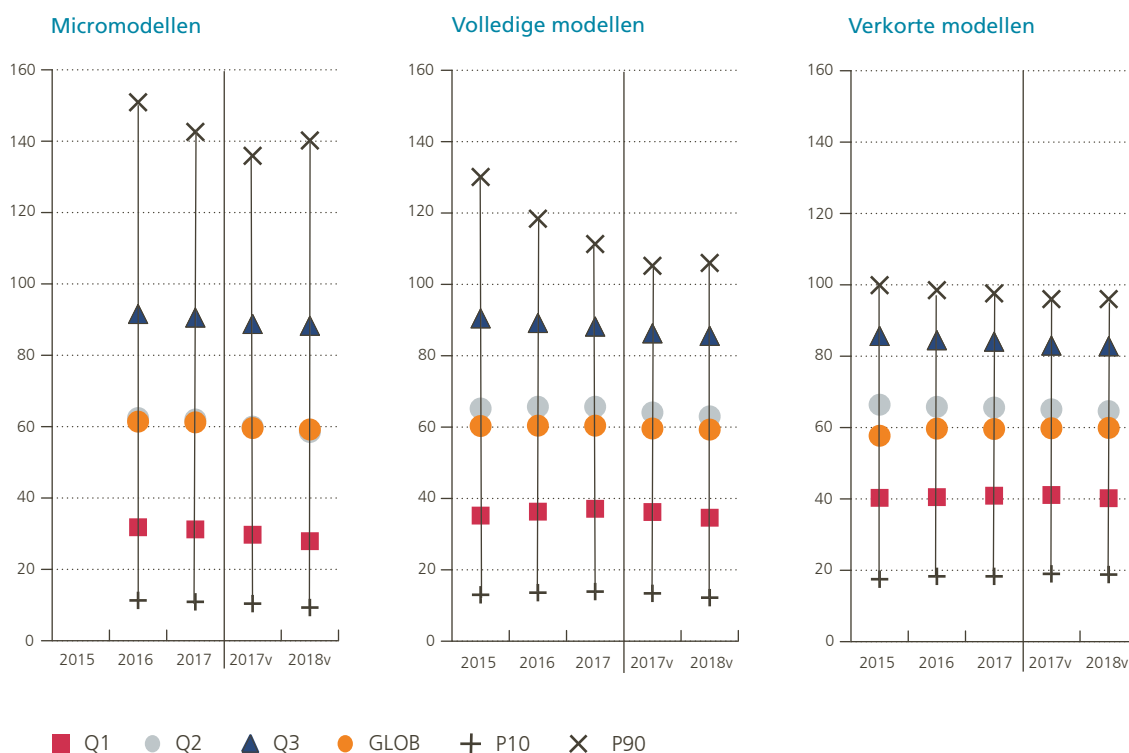
Er is ook een versmalling van de verdeling van de individuele waarden, gemeten aan de hand van het verschil tussen de waarden in het 1^e en het 3^e kwartiel. Enerzijds blijkt dat een minimumbelasting van de resultaten boven een bepaalde drempelwaarde ertoe heeft bijgedragen dat de waarden in het onderste deel van de verdeling toenamen. De grote vennootschappen, die doorgaans hogere resultaten boeken in absolute waarde, ondervonden het meeste nadeel: de waarde in het 1^e kwartiel (Q1) steeg in die groep van 7,1 tot 9,4% tussen 2017 en 2018. Anderzijds, aangezien de kleine vennootschappen onder bepaalde voorwaarden recht hebben op een verlaagd tarief, blijkt ook een sterkere daling van de waarden in het bovenste deel van de verdeling. In de microvennootschappen en de kleine vennootschappen die een verkort schema indienen, liep de waarde in het 3^e kwartiel (Q3) met ongeveer 3 procentpunt terug.

6. Schulden

Meer vennootschappen met een zeer hoge schuldgraad bij de kleine vennootschappen...

Grafiek 9

Schuldgraad (in %): spreiding van de waarnemingen



Bron: NBB.

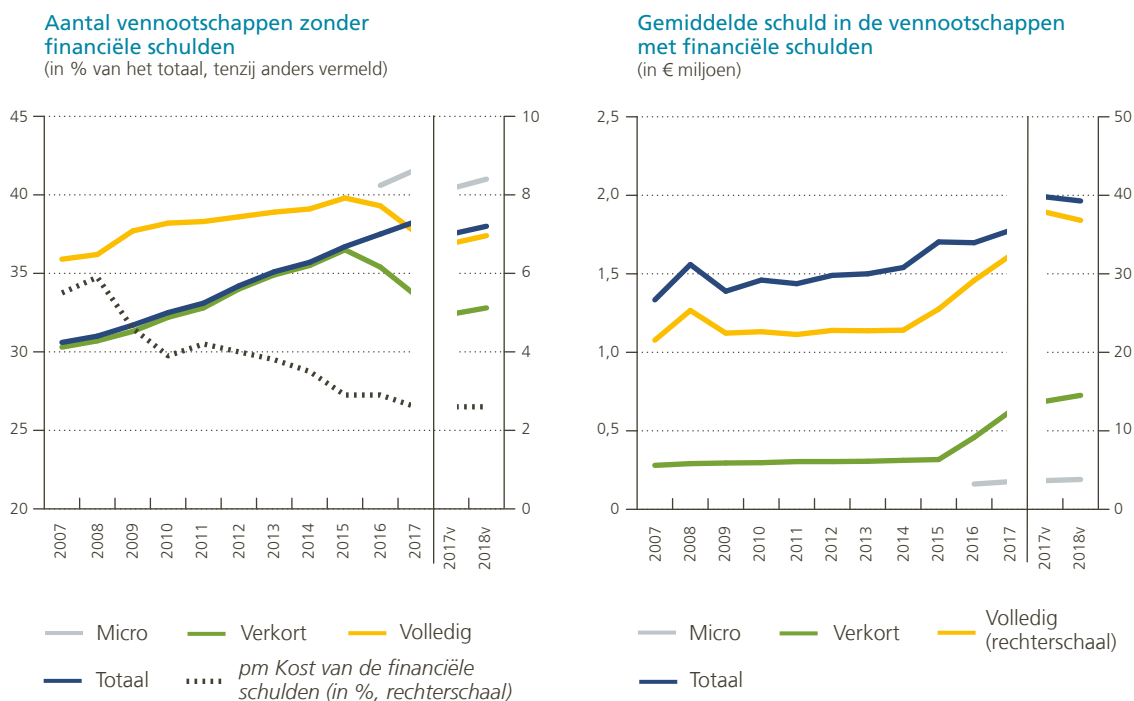
De gemiddelde schuldgraad bedraagt ongeveer 60% in elk van de drie groepen van vennootschappen, maar de verdeling van de waarnemingen illustreert dat het bedrag van de schulden niet zelden het balanstotaal overschrijdt; in relatie hiermee observeren we een negatief eigen vermogen wat doorgaans wijst op gecumuleerde verliezen en vragen doet rijzen over de continuïteit van de activiteit¹.

Iets minder dan 10% van de grote vennootschappen bevindt zich in die situatie, maar het percentage is beduidend hoger in de kleine vennootschappen. Zo liet 10% van de microvennootschappen in 2018 een schuldgraad van rond de 140% of meer optekenen (dat is de waarde die kan worden afgelezen van P90 in grafiek 9). In die vennootschappen bedraagt het eigen, negatieve, vermogen rond de 40% of meer van hun totale activa. In de kleine vennootschappen die een verkort schema indienen, verbeterde de situatie van de vennootschappen met de hoogste schuldgraad tijdens de afgelopen jaren: de waarde in P90 nam aanzienlijk af, van 130 tot 111% tussen 2015 en 2017. Ze zou gestabiliseerd zijn in 2018.

... maar voor bedragen die beduidend kleiner zijn dan in de grote vennootschappen.

Grafiek 10

Financiële schulden



Bron: NBB.

¹ Volgens het wetboek van vennootschappen wordt de zogenaamde alarmbelprocedure opgestart zodra het nettoactief zakt tot onder de helft van het kapitaal (naamloze vennootschappen) of wanneer het nettoactief negatief dreigt te worden of is geworden (coöperatieve vennootschappen, vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid). Er moet dan een algemene vergadering worden samengeroepen die moet beslissen over de ontbinding van de vennootschap of over maatregelen die de continuïteit van de vennootschap moeten veiligstellen.

Hoewel sommige kleine vennootschappen schulden aangaan om hun gecumuleerde verliezen te dekken, zijn de hoogste schulden in absolute waarde geconcentreerd bij de grote vennootschappen: drie kwart van de totale uitstaande schuld bevond zich bij de grote vennootschappen in 2018. Voor de louter financiële schulden, bedroeg die verhouding zelfs meer dan 80 %.

De neerwaartse tendens van de rentevoeten tijdens de afgelopen tien jaar kunnen een groeiend aantal vennootschappen ertoe hebben aangezet (meer) schulden aan te gaan. De kost van de financiële schulden (berekend voor de grote vennootschappen) daalde immers van 6 % in 2008 – in volle crisisperiode – tot 2,6 % in 2017, het niveau waarop de kost in 2018 bleef.

Tijdens diezelfde periode nam het aantal vennootschappen met lopende financiële schulden toe met 8 %. Die toename bleef evenwel onder die van het totale aantal vennootschappen (dat met 21 % steeg), waardoor het aandeel vennootschappen zonder financiële schulden toenam, van 32,5 % tot 38,3 % tussen 2007 en 2017, en nog eens met een half procentpunt in 2018.

Het uitstaande bedrag van de financiële schulden nam toe met 43 % tijdens de afgelopen tien jaar. De gemiddelde schuld per vennootschap met schulden steeg bijgevolg van € 1,3 tot 1,8 miljoen in tien jaar. In 2018 werden weinig veranderingen waargenomen.

De gemiddelde schuld in de grote vennootschappen is aanzienlijk groter dan in de kleine. Ze bleef op een zeer stabiel niveau, van bijna € 22 miljoen tot 2014, behalve in 2008 toen de financiële crisis tijdelijke liquiditeitsproblemen teweegbracht en als gevolg daarvan een toegenomen toevlucht tot leningen. Sinds 2015 tekent zich een sterke stijging af, waardoor de gemiddelde schuld gestaag steeg tot ruim € 32 miljoen in 2017. Die tendens is ongetwijfeld gedeeltelijk vertekend door de veranderde populatie grote vennootschappen als gevolg van de wijzigingen aan de groottecriteria in 2016. De toename van de gemiddelde schuldgraad ging evenwel aan die wijziging vooraf. De toevlucht van de grote vennootschappen tot financiële schulden was immers al met 12 % gestegen in 2015. Daarvan stegen alleen al de bankkredieten met 21 %. Uit de analyse van de individuele gegevens blijkt dat een niet-onaanzienlijk deel van die stijging voortvloeit uit één grote vennootschap die ongeveer 10 % van de financiële schulden van alle vennootschappen samen vertegenwoordigt.

Bijlage

Kenmerken van de analysepopulatie in 2017

Absolute waarden

	Aantal vennootschappen (in eenheden)	Werkgelegenheid (in eenheden, VTE)	Omzet (in € miljoen)	Toegevoegde waarde (in € miljoen)	Eigen vermogen (in € miljoen)	Financiële schulden (in € miljoen)
Totale populatie (2017)						
Micro	200 355	103 668	n.	11 503	28 409	20 556
Verkort	140 044	492 649	n.	40 829	83 663	57 709
Volledig	15 471	1 286 839	765 127	144 768	378 054	311 552
Totaal	355 870	1 883 156	n.	197 100	490 125	389 817
Constante populatie (2017v)						
Micro	178 507	90 654	n.	10 586	28 475	19 425
Verkort	100 212	394 517	n.	33 102	69 260	46 572
Volledig	12 388	1 179 918	691 845	133 399	346 934	295 857
Totaal	291 107	1 665 089	n.	177 087	444 669	361 854

Gemiddelde waarden, per vennootschap

	Werkgelegenheid (in eenheden, VTE)	Omzet (in €)	Toegevoegde waarde (in €)	Eigen vermogen (in €)	Financiële schulden (in €)
Totale populatie (2017)					
Micro	0,5	n.	57 412	141 792	102 596
Verkort	3,5	n.	291 545	597 403	412 080
Volledig	83,2	49 455 546	9 357 405	24 436 273	20 137 812
Totaal	5,3	n.	553 855	1 377 258	1 095 392
Constante populatie (2017v)					
Micro	0,5	n.	59 305	159 520	108 820
Verkort	3,9	n.	330 316	691 132	464 735
Volledig	95,2	55 848 020	10 768 368	28 005 664	23 882 526
Totaal	5,7	n.	608 321	1 527 512	1 243 027

Bijdrage aan het totaal (in %)

	Aantal vennootschappen	Werkgelegenheid	Omzet	Toegevoegde waarde	Eigen vermogen	Financiële schulden
Totale populatie (2017)						
Micro	56,3	5,5	n.	5,8	5,8	5,3
Verkort	39,4	26,2	n.	20,7	17,1	14,8
Volledig	4,3	68,3	n.	73,4	77,1	79,9
Totaal	100,0	100,0	n.	100,0	100,0	100,0
Constante populatie (2017v)						
Micro	61,3	5,4	n.	6,0	6,4	5,4
Verkort	34,4	23,7	n.	18,7	15,6	12,9
Volledig	4,3	70,9	n.	75,3	78,0	81,8
Totaal	100,0	100,0	n.	100,0	100,0	100,0

Bron: NBB.